

بسم الله الرحمن الرحيم

محمد عرفان زارع زردینی

۹۸۱۴۱۱۴۳۲

تمرین سری دوم درس بینایی ماشین

References:

<https://www.geeksforgeeks.org/difference-between-rgb-cmyk-hsv-and-yiq-color-models/>

<https://www.rapidtables.com/convert/color/rgb-to-cmyk.html>

<https://www.rapidtables.com/convert/color/cmyk-to-rgb.html>

(الف)

در حل قسمت اول با توجه به فرمول در تصویر ، کد مربوطه را مینویسیم. برای یافتن مقدار برعکس آن نیز فرمول نوشته شده را پیاده سازی می نماییم. خروجی **cmyk** به درصد و در 100 ضرب شده است.

RGB to CMYK conversion formula

The R,G,B values are divided by 255 to change the range from 0..255 to 0..1:

$$R' = R/255$$

$$G' = G/255$$

$$B' = B/255$$

The black key (K) color is calculated from the red (R'), green (G') and blue (B') colors:

$$K = 1 - \max(R', G', B')$$

The cyan color (C) is calculated from the red (R') and black (K) colors:

$$C = (1 - R' - K) / (1 - K)$$

The magenta color (M) is calculated from the green (G') and black (K) colors:

$$M = (1 - G' - K) / (1 - K)$$

The yellow color (Y) is calculated from the blue (B') and black (K) colors:

$$Y = (1 - B' - K) / (1 - K)$$

CMYK to RGB conversion formula

The R, G, B values are given in the range of 0..255.

The red (R) color is calculated from the cyan (C) and black (K) colors:

$$R = 255 \times (1-C) \times (1-K)$$

The green color (G) is calculated from the magenta (M) and black (K) colors:

$$G = 255 \times (1-M) \times (1-K)$$

The blue color (B) is calculated from the yellow (Y) and black (K) colors:

$$B = 255 \times (1-Y) \times (1-K)$$

(ب)

برای تبدیل عکس خوانده شده و بردنش به فرمت **ycbr** و **hsv**، کافی است تصویر را با **cv2** که **bgr** میخواند بفونیم و با **cvtColor** و دادن فرمت **cv2.COLOR_BGR2YCR_CB** و **cv2.COLOR_BGR2YCR_HSV**، خواسته سوال را برطرف کرده و تصاویر مدنظر را چاپ می نماییم.

(ج)

برای جدا کردن کانال های تصویر در فرمت **hsv**، کافی است با تابع آماده توضیح داده شده در قسمت قبل و جدا سازی کانال و ذخیره هر بخش به صورت جدا جدا ، مقادیر مدنظر را چاپ می کنیم.

(د)

برای یافتن تفاوت دو تصویر کافی است، ابتدا تصاویر را هم سایز کرده ، سپس یک متغیر از نوع **ndarray** میسازیم که با توجه به فرمت عکس، نوع **uint8** را نوع متغیر تعریف و آن را 3 کاناله می سازیم. حال می اییم برای تعیین تفاوت و یافتن جواب مدنظر، برای سافت عکس جدید، از یک عکس یک کانال را خوانده و دوکانال دیگرش را از عکس دیگر می اوریم. تا بدین سان با توجه به **assign** شدن و اینکه اگر تفاوت در عکس ها باشد ، با **assign** شدن این فرمت عکس برای کانال، به جواب دلفواه و مدنظر می رسیم. در واقع بدین سان اگر منطبق باشند آن قسمت سیاه سغید میشه و در غیر آن صورت قرمز یا فیروزه ای می شوند.

(ه)

از دلایل آن می توان نکات زیر را اشاره کرد:

- 1- نمایش اطلاعات رنگ: فضاهای رنگی راه های مختلفی برای نمایش اطلاعات رنگ ارائه می دهد. برای مثال فضای **rgb** شامل سه رنگ قرمز و سبز و آبی اند در حالی که فضای **hsv** اطلاعات رنگ را با مولفه رنگ، اشباع و نور رنگی نمایش می دهد (این فضا به نحو و دزدک و شناخت انسان نزدیکتر است و در گرافیک کاربرد دارد). برعکس نیاز و کاربرد، یک فضای رنگی برای نمایش اطلاعات رنگی مناسب تر از دیگری است.
- 2- عملیات پردازش تصویر: فضای رنگی می تواند برای برقی از عملیات پردازش تصویر مناسب تر باشد. مثال ما یک فضای رنگی به نام **yuv** معمولا برای فشرده سازی ویدئو استفاده می شود، زیرا اطلاعات درخشندگی (روشنایی) و رنگ یک تصویر را از هم جدا می نماید که امکان فشرده سازی کارآمد اطلاعات را فراهم می نماید.
- 3- درک رنگ: اسنا ها در شرایط نوری و محیط های مختلف رنگ را به شکل متفاوتی درک می کند. پس می شود فضای رنگی را به شکل طراحی نمود که تفاوت ها را در نظر گرفت و اطلاعات دقیقی را نمایش داد.
- 4- سازگاری با نرم افزار و سخت افزار: دستگاه های نرم افزاری و سخت افزاری ممکن است که از فضاهای رنگی متفاوتی استفاده نماید. با استفاده از فضاهای رنگی متعدد، سیستم های بینایی کامپیوتر میتواند سازگاری با دستگاه ها و برنامه های متفاوت را تضمین نماید. مثال مانیتور ها با خاموش روشن کردن چراغ های ریز **rgb** نمایش می دهند. در حالیکه چاپگر ها قادر به زیاد کردن نور کاغذ نبوده و کاغذ سفید را دریافت و با رنگ های فیروزه ای، بنفش و زرد را قرار داده تا **rgb** مد نظر و رنگ ها را تولید نماید. به شکل کلی فضاهای رنگی متعدد، انعطاف پذیری را فراهم نموده و امکان نمایش و پردازش دقیق تر اطلاعات رنگ را برای کاربرد های مختلف فراهم نمود.

(2)

References:

[OpenCV Panorama Stitching - GeeksforGeeks](#)

برای سافت تصویر، ابتدا آدرس عکس ها را در یک آرایه می نویسیم. سپس عکس ها را به شکل جدا از هم خوانده و نمایش می دهیم. حال با استفاده از تابع `cv2.stitcher` استفاده مینماییم که ابتدا آن را ساخته، سپس با `stitch()` که متعلق به کلاس `stitcher` در ماژول `opencv` است، آرایه ای از تصویر را به عنوان ورودی گرفته و آن ها را به هم میپسباند. تابع، تصویر حاصل و یک مقدار `bool` برمی گرداند که اگر پسباندن عکس ها درست انجام شد `true` و در غیر این صورت `false` برمیگرداند. در صورت درست انجام شدن، خروجی را چاپ می نماییم.

(3)

References:

<https://pyimagesearch.com/2017/04/03/facial-landmarks-dlib-opencv-python/>

در تابع `put_mask` که ورودی آن چهره فرد و تصویر ماسک است؛ قرار بر این است ماسک به شکلی تنظیم شود که روی صورت فرد به درستی قرار گیرد. ابتدا توابع تشخیص چهره را مینویسیم که `get_frontal_face_detector` می باشد. تابع پیش بینی شکل به مدلی از تبدیل داده نیاز دارد که در لینک زیر موجود است.

https://raw.githubusercontent.com/tzutalin/dlib-android/master/data/shape_predictor_68_face_landmarks.dat

سپس مستطیل حاوی چهره بوسیله تابع تشخیص بدست آمده و مقتضات آن همراه با تصویر چهره به تابع پیش بینی داده می شود. خروجی کار لیستی از 68 نقطه کلیدی می باشد. من نقاط 2و5و13و16 را به عنوان نقطه مقصد برای تابع تبدیل گرفتم.

توابع تشخیص چهره قادر به تشخیص ماسک نبوده ، پس نقاط کلیدی را به شکل دستی مشخص و به عنوان نقطه مبدا در نظر گرفتیم و سپس براساس نقاط مبدا **scale** داریم.

سپس ماتریس نمایشگر تابع تبدیلمان را با استفاده از تابع **getPerspectiveTransform** با ورودی های مبدا و مقصد نمایش داریم. سپس ماسک را بوسیله ماتریس یافته شده و تابع **warpPerspective** ، و در نهایت بکگراند ماسک تبدیلی را یافته و کانال آلفا را به تصویر ماسک و چهره افزوده و با بکگراند، دو تصویر را با هم ترکیب می نماییم.

(4)

References:

<https://stackoverflow.com/questions/8535650/how-to-change-saturation-values-with-opencv>

(الف)

ابتدا عکس را میخوانیم و با توجه به نویز داشتن عکس با فیلتر گاوسی تلاش به کم کردن آن می نماییم. پارامتر ها با سعی و خطا و مناسب سازی بدست می آید. سپس عکس را به فضای **grayscale** میبریم. سپس با لبه یاب کنی و سعی و خطا مقدار مناسب برای ورودی هایش را مشخص می نماییم.

(ب)

حال با تابع **findcontours** که روی فروبی قبلی زده می شود ، **contours** ها را می یابیم.

(ج)

در اینجا باید از میان **contour** ها اون هایی که در گوشه اند را بیابیم. که با دو حلقه تودرتو مقتضات دو کانتوری که از هم بیشترین فاصله را دارند را یافته و به عنوان گوشه در نظر میگیریم. حال با توابع **perspective transform** کار داریم برای رساندن ابعاد کاغذ به مقدار اصلی.

از دو تابع نوشته شده در کد استفاده می نماییم که **getPerspectiveTransform** و **warpPerspective** هستند. که به اولی دو سری نقطه ورودی داده می شود تا ماتریس تبدیل ساخته شود که نقاط اولیه نقاط گوشه اند و نقاط بخش دوم 4 نقطه گوشه اند. در نهایت هم ماتریس تبدیل به همراه نقاط گوشه را به تابع دوم داده تا بدین سان تصویر را تبدیل کرده و فروبی مناسب را چاپ کند. در نهایت هم همه تصاویر و مراحل را نشان می دهیم.

(د)

برای بهبود تصویر از افزایش غلظت تصویر (**Saturation**) استفاده نمودیم. برای این کار ابتدا فضای رنگی تصویر را به **HSV** تغییر دادم و بعد از برابر کردن مقدار **S** تصویر را به فضای رنگی پیش فرض **BGR** برگرداندم. در ران کردن کد به علت تغییر کانال ها ، به ارور خورده است فروبی تست ولی بیس کد درست می باشد.

(5)

Refrences:

<https://www.geeksforgeeks.org/erosion-dilation-images-using-opencv-python/>

(الف)

Harris یک تصویر را ورودی گرفته و (اغلب با استفاده از sobel) گرادیان محور های x, y را یافته و مربع و حاصل ضرب دو مشتق را حساب و هرکدام را از یک فیلتر (بیشتر گاوسی) عبور و حاصل را ذخیره مینمایید. در فرمول زیر $w(x, y)$ اثر فیلتر است.

$$M = \sum_{x,y} w(x,y) \begin{bmatrix} I_x^2 & I_x I_y \\ I_x I_y & I_y^2 \end{bmatrix}$$

سپس برای هر نقطه مان مقدار R را براساس ماتریس متناظر میابیم. در فرمول $\det(m)$ دترمینان m هست و $\text{trace}(m)$ حاصل جمع اعضای قطر اصلی m بوده و k پارامتر واسطه است.

(ب)

مانند قسمت الف تابع مورد نیاز را پیش برده و پیاده سازی می نماییم. در اینجا فقط ابتدا تصویر را سیاه سفید کرده و نوع پیکسل آن را تغییر می دهیم. نقاط سفید گوشه های تصویر و نقاط سیاه هم لبه اند.

برای قسمت استفاده شده از توابع آماده ، با دستور `cv2.cornerharris` که پارامتر هایی مشابه تابع قبلی دستی دارد بر روی تصویر زده سپس `dilate` رو تصویر اعمال کرده و سپس با افزودن و بررسی ضربی ، نقاط گوشه را آبی می نماییم. سپس هم نمایش می دهیم نتیجه را.

دیده می شود که نقاط گوشه پیدا شده در نتایج هر دو خروجی به هم نزدیک اند و دقت خوبی را دارند. (در دومی عکس را برای وضوح بیشتر سیاه سفید چاپ و بررسی نکردیم.

(6)

Refrences:

<https://mikhail-kennerley.medium.com/a-comparison-of-sift-surf-and-orb-on-opencv-59119b9ec3d0>

<https://www.analyticsvidhya.com/blog/2019/10/detailed-guide-powerful-sift-technique-image-matching-python/#:~:text=SIFT%20algorithm%20helps%20locate%20the,detection%2C%20scene%20detection%2C%20etc>

<https://ieeexplore.ieee.org/document/8586755>

روش surf :

برای تعیین لاپلاسیان گاوسی بجای اختلاف گاوسی از فیلتر حبه ای استفاده کرده و هنگام مشخص کردن جهت ها، جواب موج هایی در محدوده اطراف نقطه با اندازه متناسب با مقیاس تصویر برای دو محور عمودی و افقی مناسبه می گردد. در این روش محدوده 20s در 20s اطراف نقطه انتخاب شده که s متناسب با مقیاس بوده. سپس به قسمت های 4*4 و پاسخ ضربه ای آنها مناسبه و کنار هم قرار میگرد تا نمایانگر آن نقطه باشند.

روش orb :

ترکیبی از دو الگوریتم fast و brief است . (در این روش البته تغییراتی برای جلوگیری از چرخش انجام می شود. مانند اینکه ویژگی جهت در روش اول با ضرب شدت روشنایی نواحی نزدیک نقطه کلیدی با جهت آنها و میانگین گیری حاصل شده و در روش دومی ابتدا نقطه با توجه به جهت آن پرفانده شده سپس داده ها بررسی و استخراج می شوند.

(الگوریتم اول برای یافتن نقطه کلیدی ابتدا نقطه ای را کاندید و بررسی می نماید که تعداد مشخصی نقطه متصل به هم در فاصله یکسان از آن قرار دارند به شکلی که همه از آن نقطه روشنتر

یا تیره تر باشند. در الگوریتم دوم، تست بر روی نقاط اطراف نقطه کلیدی انجام می شود و نتایج به شکل باینری برای نمایش و توصیف نقطه برمیگردد.

روش sift :

این روش برای حذف وابستگی به مقیاس، لاپلاسیان گاوسی را بوسیله تفاوت گاوسی تضمین و محدوده نقاط بیشینه را می یابد. در این روش در هر مرحله اندازه پنجره فیلتر کوچک شده و در نتیجه نقاط بیشینه، محدودتر می شوند تا به نقاط بیشینه محلی به شکل $3 \times 3 \times 3$ برسیم.

می شود با این روش محدوده های 16×16 اطراف هر نقطه کلیدی را به قسمتهای 4×4 تقسیم و در هر قسمت هیستوگرام جهت را یافته و کنار هم قرار داده تا به یک توصیفگر مناسب برای آن نقطه برسیم.

مقایسه:

در حالت کلی orb از نظر سرعت و دقت و کیفیت خروجی، عملکرد بهتری دارد. همچنین در برابر چرخش و تغییر روشنایی مقاومت خوبی دارد.